

ARABSKA REPUBLIKA EGIPTU

1. Podstawowe informacje, sytuacja gospodarcza

Arabska Republika Egiptu (ARE) jest republiką parlamentarną (poprzednio z parlamentem 2-izbowym: izbą niższą – House of Representatives oraz wyższą – Shura Council; wg nowego prawa wyborczego z czerwca 2014 r., w wyborach w grudniu 2015 r. wybrany został jednoizbowy parlament – House of Representatives – liczący 596 miejsc).

Głowa państwa:

prezydent Abdelfattah Said EL SISI (od 8.06.2014 r., ponownie wybrany w wyborach w marcu 2018 r.)

Premier:

Dr Mostafa Madbouli (od 7 czerwca 2018 r.)

Minister Spraw Zagranicznych:

Pan Sameh Hassan Shoukry

Minister Handlu i Przemysłu:

Pani Nevine Gamea

Minister Finansów:

Dr Mohamed Ahmed Maeet

Minister Współpracy Międzynarodowej:

Dr Rania Abdel Moneim Al-Mashat

Minister Ropy Naftowej i Zasobów Mineralnych:

Tarek El-Mullah

Ambasador RP w Egipcie:

Michał Łabenda

Ambasador Egiptu w RP:

Hosam R. M. Alkaweesh

Powierzchnia Egiptu: 1.001.450 km², **ludność**: ok. 99,5 mln mieszkańców (szacunki z lipca 2018 r.), główne miasta: Kair (stolica – ok. 20 mln osób), Aleksandria (ok. 5 mln osób)

Główne zasoby naturalne kraju: ropa naftowa i gaz ziemny, rudy żelaza, fosforyty, mangan, wapień, gips, azbest, ołów, cynk, metale ziem rzadkich, złoża granitu i marmuru.

Waluta: funt egipski (EGP); średni kurs w 2017 r. 1 USD = 18,05 EGP, w 2016 r. 1 USD = 10,07 EGP.

PKB: Wg szacunkowych danych gospodarka Egiptu w roku finansowym 2016/17 (RF: 1 lipiec – 30 czerwiec) wykazała **wzrost o 4,2%** (4,3% w RF 2015/16). Utrzymujący się niewysoki wzrost PKB w latach 2012-14 związany był głównie z negatywnym wpływem wydarzeń politycznych oraz utrzymującą się do 2014 r. niestabilną sytuacją wewnętrzną kraju, po wydarzeniach z 2011 r. (tzw. „wiosna arabska”).

Struktura PKB w 2017 r.: rolnictwo – 11,7%, przemysł – 34,3%, usługi – 54%.

Główne gałęzie przemysłu: tekstylny, przetwórstwo żywności, turystyka, chemiczny, farmaceutyczny, węglowodory, budownictwo, cementowy.

Podstawowe wskaźniki makroekonomiczne

Wskaźniki	Rok finansowy				
	2012/13	2013/14	2014/15	2015/16	2016/17*
PKB (PPP, w mld USD)	911,6	1 021	1 107	1 155	1 204
PKB na 1 mieszkańca (PPP, w USD)	10 800	11 800	12 400	12 800	12 700
PKB (wzrost w %)	2,1	2,2	4,4	4,3	4,2
Inflacja (w %)	9,0	10,1	10,4	10,2	23,5
Bezrobocie (w %)	13,4	13,0	12,8	12,7	12,2
Eksport towarów (w mld USD)	24,8	26,9	19,0	20,0	23,3
Import towarów (w mld USD)	59,2	70,5	57,2	57,8	59,8
Wartość BIZ w Egipcie (mld USD)	1,3	2,4	5,2	4,9	9,5
<i>Wartość skumulowana</i>				97,1	106,6
Wartość BIZ Egiptu za granicą (mld USD)	0,4	0,2	0,5	0,7	0,2
<i>Wartość skumulowana</i>				7,3	7,4
Zadłużenie zagraniczne (mld USD)	48,8	45,8	44,6	62,4	77,5
Rezerwy dewizowe w zł. złoto (mld USD)	17,0	14,5	15,5	23,2	35,9

*/ dane szacunkowe źródło: Economist Intelligence Unit, CIA, BM I, Central Bank of Egypt

Handel zagraniczny Egiptu w 2017 r.:

Eksport – wartość: 23,3 mld USD, wzrost o ok. 16,5% w porównaniu z 2016 r.

Główne kierunki eksportu: Zjednoczone Emiraty Arabskie (10,9% egipskiego eksportu ogółem), Włochy (10%), USA (7,4%), Wielka Brytania (5,7%), Turcja, Niemcy i Indie (po ok. 4,3%).

Struktura towarowa: ropa naftowa i produkty jej przetwórstwa, warzywa i owoce, bawełna, tekstylia, wyroby z metali, chemikalia, przetworzona żywność.

Import – wartość: 59,78 mld USD, wzrost o ok. 3,5% w porównaniu z 2016 r.

Główne kraje importu: Chiny (7,9% całkowitej wartości importu), Zjednoczone Emiraty Arabskie (5,2%), Niemcy (4,8%), Arabia Saudyjska (4,6%), USA i Rosja (po ok. 4,3%).

Struktura towarowa: maszyny i urządzenia, artykuły żywnościowe, chemikalia, wyroby przemysłu drzewnego, paliwa.

Bezpośrednie inwestycje zagraniczne w Egipcie – wartość skumulowana: to około 106,6 mld USD na koniec 2017 r.; najważniejsze kraje pochodzenia BIZ: UE (ok. 50% całkowitej wartości BIZ brutto, głównie Wielka Brytania i Belgia), USA (23%), kraje arabskie, zwłaszcza ZEA i Katar (ca 12%); główne branże – bankowość, turystyka, ropa naftowa i gaz ziemny, nieruchomości.

W raporcie Banku Światowego **Doing Business 2020** oceniającym warunki prowadzenia działalności gospodarczej w poszczególnych krajach, Egipt poprawił swą pozycję o kilka miejsc na liście zajmując **114.** lokatę wśród 190 ujętych w rankingu gospodarek świata (**120. miejsce w raporcie DB 2018**).

Przynależność do międzynarodowych organizacji politycznych i gospodarczych: ONZ, Liga Arabska, Unia Afrykańska, WTO, IMF, OAPEC – Organizacja Krajów Arabskich Eksporterów Ropy Naftowej, AfDB – Afrykański Bank Rozwoju, IDB – Islamski Bank Rozwoju, EBRD – Europejski Bank Rekonstrukcji i Rozwoju, IBRD – Międzynarodowy Bank Rekonstrukcji i Rozwoju, agendy ONZ: FAO, UNCTAD, UNIDO, UNESCO, UNRWA

Umowy preferencyjne: z UE (wejście w życie 2004 r.), EFTA (2007), GAFTA (Greater Arab Free Trade Agreement – 1998 r.), COMESA (Common Market for East & South Africa - 1999), Agadir Agreement (Egipt, Maroko, Tunezja, Jordania – 2007 r., od 2016 r. dodatkowo Liban i Palestyna), umowy dwustronne o wolnym handlu z Libanem, Maroko, Tunezją, Jordanią (wszystkie 1999 r.), Libią (1991), Irakiem (2001) i Turcją (2007).

W 2004 r. Egipt, Izrael i USA zawarły trójstronne porozumienie, na mocy którego na terenie ARE utworzono Kwalifikowane Strefy Przemysłowe (QIZ), gdzie wytwarzane są produkty z wkładem

izraelskim, importowane przez USA na preferencyjnych warunkach (m.in. zwolnienia z barier taryfowych, np. ceł i pozataryfowych, np. brak kontyngentów).

W czerwcu 2015 r. kraje członkowskie regionalnych umów o współpracy gospodarczej (COMESA, SADC – Southern African Development Community oraz EAC – East African Community) zawarły tzw. Porozumienie Trójkątne (Tripartite Agreement) służące umocnieniu powiązań gospodarczych na kontynencie afrykańskim (łącznie 26 krajów, 625 mln mieszkańców).

Egipt jest też sygnatariuszem porozumienia AfCFTA (Afrykańska Kontynentalna Strefa Wolnego Handlu, obejmująca 54 kraje Afryki - bez Erytrei) podpisanego w marcu 2018 r., które przewiduje zniesienie ceł na 90% dóbr i usług z dniem wejścia w życie, na pozostałe 10% po upływie okresu przejściowego.

2. Ramy prawno-traktatowe współpracy gospodarczej

a) Umowa stowarzyszeniowa UE – Egipt, weszła w życie w części handlowej z dniem 01.01.2004 r., w pełni 01.06.2004 r.

W czerwcu 2013 r. UE i Egipt rozpoczęły negocjacje umowy DCFTA, tj. pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu.

b) Umowy bilateralne:

- w/s wzajemnego popierania i ochrony inwestycji (podpisana w Kairze w 1995 r., weszła w życie w 1998 r.)
- w sprawie unikania podwójnego opodatkowania (Warszawa 1996 r., weszła w życie 2001 r.)
- o współpracy w dziedzinie turystyki (Kair 2011 r., weszła w życie w 2011 r.)
- o współpracy w dziedzinie nauki i techniki (Kair 2000 r., weszła w życie w 2001 r.)
- w sprawie ustanowienia regularnej komunikacji lotniczej (1956 r.)
- w sprawie transportu morskiego (1977 r.)
- MoU o wzajemnej współpracy między Ministrem Rozwoju i Finansów RP a Ministrem Handlu i Przemysłu ARE (Warszawa, 17.03.2017 r.).

Pod koniec 2016 r. podjęte zostały prace nad zawarciem bilateralnej **Umowy o współpracy gospodarczej** między Rządem RP a Rządem ARE, przewidującej ustanowienie specjalnego organu ds. współpracy gospodarczej - rządowej polsko-egipskiej Wspólnej Komisji. Negocjacje – prowadzone przez Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii RP oraz Ministerstwo Inwestycji i Współpracy Międzynarodowej ARE zostały zakończone w 2018 r. Umowa miała zostać podpisana we wrześniu 2019 r. podczas wizyty w Polsce Minister Inwestycji i WM, Pani Sahar Nasr (wizyta nie doszła do skutku).

3. Wymiana handlowa z Polską w ostatnich 5 latach

<i>mln USD</i>	2015	2016	2017	2018	<i>Dynamika [%] 2017=100</i>	2019*	<i>Dynamika [%] 2018=100</i>
Obroty	498,7	491,9	423,5	499,7	118,0	677,5	135,6
Eksport	390,3	369,9	276,3	318,7	115,4	479,3	150,4
Import	108,4	122,1	147,2	180,9	122,9	198,2	109,5
Saldo	282,0	248,6	129,1	137,8		281,1	

Źródło: GUS */ dane wstępne

Największymi pozycjami w polskim eksporcie w 2019 r. były:

- środki transportu (głównie samochody osobowe, statki powietrzne, ciągniki, podwozia samochodowe z silnikami, części i akcesoria samochodowe) – 109,6 mln USD, 22,9% udział w polskim eksporcie, wzrost o ponad 230% w stosunku do 2018 r.;
- produkty pochodzenia roślinnego (gł. jabłka i pszenica, warzywa mrożone) – 93,3 mln USD, 19,5% udział, wzrost o blisko 88%;

- urządzenia mechaniczne i elektryczne (gł. sprzęt AGD - zmywarki do naczyń, maszyny piorąco-suszące, chłodziarki, kable światłowodowe i przewody, transformatory, lampy przemysłowe, sprzęt oświetleniowy) – 80,8 mln USD, 16,9% udział, wzrost o 37,0%;
- gotowe artykuły spożywcze (cukier buraczany, wyroby czekoladowe, przetwory, wyroby tytoniowe) – 40,4 mln USD, 8,4% udział, spadek o 11,4%;
- wyroby z metali nieszlachetnych (gł. wieczka i in. zamknięcia do opakowań, maszynki i ostrza do golenia, tablice i szyldy) – 40,0 mln USD, udział 8,4%, wzrost o 24,4%;
- produkty przemysłu chemicznego (kwasy organiczne, perfumy i wody toaletowe, preparaty kosmetyczne, środki czystości) – 38,4 mln USD, udział 8,0%, wzrost o 51,8%.

Ponadto, wśród większych wartościowo pozycji znalazły się: nowe opony pneumatyczne, produkty mleczarskie (sery i twarogi, mleko w proszku, serwatka), papier i karton, artykuły z tworzyw sztucznych (gł. opakowania).

W polskim importie z Egiptu w 2019 r. – podobnie, jak w 2018 r. - dominowały:

- materiały i wyroby włókiennicze (odzież męska i damska, dzianiny, dywany, zasłony, przędza bawełniana, włókniny) – 46,0 mln USD, 23,2% udział w polskim imporcie;
- wyroby z metali nieszlachetnych (druć aluminiowy, aluminium nieobrobione, wyroby walcowane z żeliwa i stali, żelazostopy, ołów nieobrobiony, złom) – 41,5 mln USD, udział 20,9%;
- produkty pochodzenia roślinnego (truskawki mrożone, owoce cytrusowe, winogrona, ziemniaki, cebula, czosnek, mieszanki warzyw suszonych) – 39,9 mln USD, udział 20,1%;
- wyroby z tworzyw sztucznych i kauczuku (polimery etylenu i propylenu, folie, arkusze itp., opakowania, opony) – 32,5 mln USD, udział 16,4%;
- wyroby szklane, ceramiczne itp. (gł. włókna szklane, artykuły sanitarne – 14,9 mln USD, 7,5% udział).

W dalszej kolejności znalazły się: produkty mineralne (gł. fosforany wapniowe) – 8,3 mln USD, udział 4,2% oraz produkty przemysłu chemicznego (gł. alkilobenzeny i in.) – 3,7 mln USD, 1,8% udział.

W globalnym rankingu partnerów handlowych Polski, wyniki hz za 2019 r. plasują Egipt na odległych pozycjach: **60. miejscu** pod względem obrotów ogółem (62. miejsce w 2018 r.), **45. miejscu** – pod względem wielkości polskiego eksportu (52. w 2018 r.) oraz na **68. miejscu** pod względem wartości importu (68. w 2018 r.).

Wg danych GUS za okres **styczeń-luty 2020 r.**, polsko-egipskie obroty handlowe wykazały tendencję zniżkową i wyniosły **96,9 mln USD** (spadek o 7,7% w porównaniu z analogicznym okresem 2019 r.), w tym polski eksport – **65,2 mln USD** (spadek o 13,8%), natomiast import z Egiptu – **31,7 mln USD** (wzrost o 7,8%).

4. Współpraca inwestycyjno-kapitałowa

W minionym okresie obserwowano stosunkowo duże zainteresowanie polskich podmiotów gospodarczych podejmowaniem współpracy inwestycyjno-kooperacyjnej na rynku egipskim. Dotyczyło ono głównie działalności w sektorze usług turystycznych, pośrednictwa handlowego, budownictwa, informatyki, eksploracji i eksploatacji złóż surowców naturalnych (ropa naftowa, gaz ziemny), modernizacji i rozbudowy infrastruktury kolejowej.

Wg danych egipskiej General Authority for Investment and Free Zones (GAFI), w 2017 r. wartość zaangażowania polskich przedsiębiorców w Egipcie wynosiła ok. 2,9 mln USD (13 polskich joint-venture w branży wytwórczości, usług, nieruchomości, budownictwa i transportu). Natomiast wg danych NBP, na koniec 2018 r. stan należności z tytułu polskich inwestycji w Egipcie wyniósł 0,9 mln USD (1,6 mln USD na koniec 2017 r.), a stan naszych zobowiązań z tytułu egipskich inwestycji bezpośrednich w Polsce był ujemny i wyniósł -5,2 mln USD (-10,5 mln USD na koniec 2017 r.).

W Egipcie prowadziły działalność firmy świadczące usługi w sektorze ropy i gazu (PNiG Nafta Piła) oraz transportu morskiego (Polski Rejestr Statków), aktywna była Geofizyka Toruń (badania geologiczne i sejsmiczne). Do czerwca 2014 r. obecna tam była firma PGNiG, która wygrała w 2007 r. przetarg na koncesję wydobywczą w bloku Bahariya (ca 4,4 tys. km²).

Poza sektorem ropy i gazu polskie firmy sondują możliwości współpracy w innych obszarach, jak dostawy kompletnych linii produkcyjnych i myśli technologicznej, branża motoryzacyjna, elektroenergetyczna, sektor produkcji wojskowej czy przetwórstwo rolno-spożywcze (w tym Grupa Pietrucha i AC SA). W ostatnich dwóch latach rozmowy w Egipcie prowadził Ursus S.A. z potencjalnymi partnerami egipskimi w sprawie uruchomienia produkcji maszyn rolniczych w tym kraju – na potrzeby lokalnego rynku oraz ew. eksport do krajów COMESA. Projektowany zakres współpracy obejmował otwarcie montowni ciągników, dostawy komponentów, szkolenie personelu, obsługę serwisową i organizację sprzedaży. Polskie firmy branży mleczarskiej i farmaceutycznej prowadziły też rozeznanie co do możliwości uruchomienia w Egipcie produkcji produktów mlecznych i odżywek dla dzieci.

Strategicznym **inwestorem Egiptu w Polsce** jest Raya Holding /kapitałowe zaangażowanie na rynku Polski – projekt inwestycyjny Raya Contact Center Europe o wartości ok. 2,0 mln EUR w sektorze BPO, kapitałowa współpraca strategiczna ze spółką branży spożywczej Makarony Polskie S.A. – zakup 20% akcji wartości ca 3 mln USD. Realizowane są też drobniejsze projekty kapitałowe egipskich przedsiębiorców: Sezam Investment (1 mln USD, branża materiałów budowlanych), Virtus Polska (0,1 mln USD, usługi ubezpieczeniowo-finansowe i handlowe) oraz Green Pyramids (3 tys. USD, handel).

5. Dostęp do rynku

W minionej dekadzie władze egipskie podjęły program liberalizacji współpracy gospodarczej i wymiany handlowej z zagranicą. W 2004 r. wprowadzono znaczne zmiany w egipskiej taryfie celnej, dzięki którym obniżono cła na ok. 6.500 pozycji taryfowych, do średniego poziomu 9 %. Kolejne redukcje miały miejsce w 2007 i 2008 r.

Od 2005 r. obowiązują nowe, uproszczone zasady rejestracji zagranicznych producentów tkanin, gotowej odzieży i wyrobów tekstylnych eksportujących swe towary na rynek egipski. W tym samym roku podjęto też działania na rzecz liberalizacji rynku mięsnego. Ograniczono w znacznym stopniu restrykcje w zakresie importu żywych zwierząt, zaś od 2006 r. złagodzone przepisy dotyczące importu mięsa, wyrobów i przetworów wołowych pochodzących z krajów europejskich.

Pomimo w/w zmian, rynek egipski nadal pozostaje relatywnie chroniony, zwłaszcza w zakresie importu towarów konsumpcyjnych. Dostęp dla sprowadzanych towarów ograniczany bywa metodami administracyjnymi, wykraczającymi poza ogólnie przyjęte reguły i standardy handlu zagranicznego, sama zaś egipska taryfa celna i system odpraw celnych umożliwia stosunkowo dużą dowolność w klasyfikacji celnej danego towaru. Nie do końca sprecyzowane pozostają przepisy dotyczące dodatkowych opłat (np. service and inspection fees), czy też innych formalności wymaganych w przypadku importu do Egiptu.

Nadal obowiązuje tu szereg specyficznych (często zaostrzonych) wymogów, jakie muszą spełniać towary importowane. Należy do nich np. wymóg znakowania towarów dostarczanych na rynek egipski etykietami w j. arabskim (j. angielski jest niewystarczający).

Od czerwca 2002 r., na mocy Prawa nr 155, nadzór nad całością procedur importowych sprawuje Naczelna Organizacja ds. Kontroli Importu i Eksportu (GOIEC), działająca w strukturach ministerstwa handlu zagranicznego, przy uwzględnieniu kompetencji ministerstwa zdrowia i/lub ministerstwa rolnictwa.

W marcu 2016 r. wszedł w życie **Dekret nr 43/2016** Ministerstwa Handlu i Przemysłu - wg KE sprzeczny z Umową stowarzyszeniową Egipt-UE. Zakłada on, że import towarów z 25 kategorii (przeznaczonych do sprzedaży detalicznej w Egipcie) będzie dozwolony wyłącznie dla firm/producentów zarejestrowanych w nowym rejestrze prowadzonym przez GOIEC. Obejmują one: mleko i jego przetwory, przetworzone i suszone owoce, oleje i tłuszcze, słodycze, wyroby czekoladowe, makarony, soki owocowe, woda mineralna, kosmetyki, mydło i proszki do prania, akcesoria kuchenne, wyposażenie łazienek, papier toaletowy, pieluchy itp., płytki ceramiczne, szkło stołowe i kuchenne, pręty stalowe, sprzęt AGD, meble, rowery i motocykle, zegarki, żarówki, zabawki, odzież i tekstylia, dywany oraz obuwie.

W ostatnim okresie istotną barierą w dostępie do rynku dla naszych produktów przemysłu mleczarskiego okazał się brak Polski na tzw. egipskiej „liście referencyjnej” z grudnia 2009 r., na której znajduje się obecnie tylko 14 krajów UE (spośród krajów starej 15-tki, bez Grecji). Brak obecności Polski na tej liście skutkuje de facto zakazem importu polskiego mleka w proszku dla niemowląt do Egiptu

6. Działania na rzecz rozwoju dwustronnej współpracy gospodarczej

We wcześniejszym okresie miały miejsce ważne wizyty przedstawicieli najwyższych władz egipskich w Polsce (*b. Prezydent Egiptu H. Mubarak - marzec 2008*), W lutym 2009 r. z wizytą w Warszawie przebywał Minister Handlu i Przemysłu ARE wraz z egipską misją gospodarczą. Przygotowana rewizyta w Egipcie Prezydenta RP w listopadzie 2009 r. nie doszła do skutku (*planowana realizacja takiej wizyty w związku z przypadającą w 2017 r. 90. rocznicą nawiązania stosunków dyplomatycznych z tym krajem do chwili obecnej nie została zrealizowana*).

W lipcu 2009 r. Wicepremier, Minister Gospodarki RP W. Pawlak odwiedził Egipt w ramach udziału w światowym finale konkursu Imagine Cup zorganizowanym przez Microsoft. Podczas pobytu w Kairze spotkał się z przedstawicielami egipskiego rządu - ministrem ds. ropy naftowej oraz ministrem komunikacji i technologii informatycznych.

Po wybuchu tzw. „Arabskiej wiosny”, w latach 2011–14, obserwowana była stagnacja w kontaktach przedstawicieli administracji rządowej obydwu krajów. Przełom nastąpił w 2015 r., kiedy to w ramach udziału w międzynarodowej **Konferencji Rozwoju Gospodarczego Egiptu** objętej patronatem Prezydenta ARE (Sharm El-Sheikh, marzec 2015), z wizytą w tym kraju przebywała delegacja polska pod przewodnictwem Wiceministra Gospodarki A. Dychy. Uczestniczyła w niej ok. 30-osobowa misja polskich przedsiębiorców przygotowana przez Krajową Izbę Gospodarczą (KIG), dla których zorganizowano dwa seminaria biznesowe – w Kairze i Aleksandrii, połączone z rozmowami b2b.

W 2016 r. z wizytą w Polsce przebywał wiceminister spraw zagranicznych Egiptu (kwiecień), a w Egipcie – wiceminister rolnictwa RP (E. Lech) wizytująca targi Food Africa 2016 (maj).

Jubileuszowy 2017 r. (90. Lecie nawiązania stosunków dyplomatycznych) był szczególnie bogaty w różne wydarzenia, wizyty i kontakty. W lutym 2017 r. przebywali w Polsce - Prezes Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, Min. A. Darwish oraz Gubernator Prowincji Ismailia Y. Tahir (*obydwaj spotkali się z Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Rozwoju T. Kościńskim*). Podczas wizyty w Pomorskiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej w Gdyni, podpisane zostało porozumienie o wzajemnej współpracy między PSSE a Strefą Ekonomiczną Kanału Sueskiego przewidujące utworzenie polskiego parku przemysłowego w rejonie Suez.

W dniach 15-18 marca 2017 r. miała miejsce **wizyta w Polsce Ministra Handlu i Przemysłu Egiptu P. Tareka Kabila** (na zaproszenie Wicepremiera, Ministra Rozwoju RP P. M. Morawieckiego), wraz z towarzyszącą mu misją gospodarczą. W jej trakcie podpisano szereg porozumień, w tym MoU o współpracy resortów gospodarczych RP i ARE oraz kolejne, przewidujące powołanie polsko-egipskiej izby gospodarczej (KIG i Federacja Egipskich Izb Handlowych - FEDCOC).

Na początku lipca 2018 r. (1-2.07) z wizytą w Egipcie przebywała oficjalna polska delegacja pod przewodnictwem **Ministra Inwestycji i Rozwoju P. Jerzego Kwiecińskiego**. Podczas pobytu w Kairze zostały przeprowadzone 1. polsko-egipskie międzyrządowe konsultacje gospodarcze (na szczereblu ministrów: Inwestycji i Rozwoju RP, P. J. Kwiecińskiego oraz Handlu i Przemysłu ARE, P. A. Nassara). Delegacja złożyła też wizytę w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego. W wizycie wzięła udział misja gospodarcza polskich przedsiębiorców przygotowana przez KIG, która we współpracy z FEDCOC zorganizowała forum biznesowe z udziałem obydwu ministrów, połączone z rozmowami B2B. W trakcie Forum oficjalnie poinformowano o otwarciu **Zagranicznego Biura Handlowego PAIH w Kairze**, którego zadaniem jest zdynamizowanie wzajemnej współpracy gospodarczej.

W kwietniu 2019 r. z oficjalną wizytą w Egipcie przebywał Minister Spraw Zagranicznych RP J. Czaputowicz. Oczekiwana była ponadto wizyta w Polsce Minister Inwestycji i Współpracy Międzynarodowej ARE, Dr Sahar Nasr (2-3 września 2019 r.), w trakcie której miała zostać podpisana międzyrządowa Umowa o współpracy gospodarczej. Wizyta została odłożona na 2020 rok.

W relacjach polsko-egipskich najważniejszą płaszczyzną współpracy pozostaje wymiana handlowa, zaś najbardziej efektywnym instrumentem wspierającym jej rozwój jest bezpośrednia obecność na rynku i osobiste kontakty między biznesmenami obydwu krajów. Stąd też, duże znaczenie mają coroczne misje handlowe do Polski organizowane przez Stowarzyszenie Biznesmenów Egipskich i Polskich (EPBA – Egyptian Polish Businessmen Association), działające w Kairze od 1997 r., które blisko współpracuje z KIG oraz Pracodawcami RP (*ostatnia misja EPBA do Polski miała miejsce w 2. połowie kwietnia 2018 r.*).

7. Potencjalne dziedziny współpracy

Wśród najbardziej perspektywicznych obszarów współpracy gospodarczej można wymienić:

- Sektor ropy naftowej i gazu: w związku z nowymi odkryciami złóż istnieje zapotrzebowanie na wyposażenie, instalacje, sprzęt wiertniczy, urządzenia, maszyny i podzespoły do produkcji, dystrybucji i przetwórstwa tych surowców;
- Branża kolejowa: reforma i modernizacja kolejnictwa należą do priorytetowych zadań rządu egipskiego w krótkiej perspektywie czasowej. W budżecie zatwierdzono ca 1,5 mld USD na rozwój infrastruktury kolejowej, w tym na zakup nowych lokomotyw, remonty i renowacje istniejącego taboru, modernizację istniejących linii kolejowych, systemy sygnalizacyjno-kontrolnymi i alarmowymi;
- Sektor motoryzacyjny: obserwuje się zwiększone zainteresowanie importem części zamiennych, podzespołów i akcesoriów samochodowych, w tym używanych, zwłaszcza do pojazdów produkowanych w Polsce i in. krajach EŚW,

a ponadto: branżę maszynowo-narzędziową, sektor produktów chemicznych, drzewno-papierniczy (brak lokalnych surowców), wyroby ze szkła i porcelany, sprzęt medyczny, wyposażenie szpitali i laboratoriów (marginalna produkcja lokalna), sektor metali nieszlachetnych, gł. wyroby stalowe, złom z żeliwa i stali, miedź, sektor rolno-spożywczy, maszyny i urządzenia dla przemysłu spożywczego (prężny rozwój tej branży, ostatnio zwłaszcza przetwórstwa drobiu).

8. Przedstawicielstwa dyplomatyczne i handlowe

- Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Egipcie
adres: 5, Aziz Osman St., Zamalek, Kair
tel: +20 2 27367456, 27359583, fax: +20 2 27355427
e-mail: kair.amb.sekretariat@msz.gov.pl, strona internetowa: www.kair.msz.gov.pl

Zagraniczne Biuro Handlowe PAIH w Kairze
eksport@paih.gov.pl

- Ambasada Arabskiej Republiki Egiptu w Polsce
adres: ul. Alzacka 18, 03-972 Warszawa
tel: 22 590 66 00, fax: 22 617 90 58
e-mail: embassyofegyptwarsaw@hotmail.com

Wydział Handlowy Ambasady ARE w Polsce
adres: ul. Bagno 2 lok. 171, 00-112 Warszawa
tel.: 22 616 13 68, fax: 22 616 13 70
e-mail: office@egyptcomoff.org.pl